

strana. Opačný názor mohl by vésti k důsledkům nepředvídaným, neboť pak by k jednomu a témuž bytu, zejména, je-li obydlen více podnájemníky, mohli postupně uplatňovati jednotliví podnájemníci práva nájemní a musila by pak vymáhající strana pokaždé na určení práva nájemního proti jednotlivému podnájemníku vystupovati. Pro názor, že vymáhající stranu dlužno odkázati na pořad práva, nelze se dovolávati ustanovení § 55 druhý odstavec ex. ř., neboť ustanovení to má na mysli přirozeně jen poměr mezi vymáhající stranou a dlužníkem a tu uloženo jest ustanovením tím vymáhající straně, by prokázala soudu všechny okolnosti závažné pro navrhované soudní rozhodnutí neb opatření mezi exekucními stranami. Rozšiřovati povinnost tu i na jiné případy, vedlo by k povážlivým důsledkům. Za tohoto stavu věci jsou stížnosti odůvodněny, bylo jim vyhověno a usneseno, jak shora jest uvedeno.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Pravdu má rekursní soud. Podle § 568 c. ř. s. jsou ovšem všechny proti nájemníkovi nebo pachtýři vydobyté výpovědi, příkazy, rozhodnutí a opatření tam blíže označené účinné a vykonatelné i proti podnájemníkovi a podpachtýři, avšak jen potud, pokud tomu nevádí právní poměr mezi podnájemníkem anebo podpachtýřem a pronajímatelem nebo propachtovatelem. Kdo tvrdí takový právní poměr, vadící výkonu exekuce, odporuje exekuci, třebas jen pokud se dotýká jeho osoby, a musí přirozeně právě tak, jako třetí osoba, tvrdící k předmětu exekuci dotčenému právo, nedopouštějící výkon exekuce, uplatniti odpor tento žalobou, jenže, nemaje věcného práva k věci, nemůže tak učiniti žalobou podle § 37 ex. ř., nýbrž jen žalobou podle § 39 čís. 5 ex. ř., jak správně doličil již rekursní soud, a může pak podle § 42 čís. 5 ex. ř. domáhati se i odkladu exekuce. Mylným jest názor stěžovatelů, že důkazní břemeno tíží navrhovatele, správně snad vymáhajícího věřitele, neboť námitku musí prokázati ten, kdo se jí brání, a nelze ukládati vymáhajícímu věřiteli důkaz o záporné skutečnosti, že tu není přímého právního poměru, jenž by podle § 568 c. ř. s. bránil výkonu exekuce.

Čís. 8321.

Nárok odesílatele proti zasílateli na náhradu škody ze ztráty zboží, ježto zasílatel nezaslal zboží na udanou mu adresu, promlčuje se v jednorroční lhůtě čl. 386 obch. zák.

(Rozh. ze dne 21. září 1928, Rv I 2075/27.)

Žaloba odesílatele proti zasílateli o náhradu škody pro ztrátu zboží byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Dovolací důvod čis. 4 § 503 c. ř. s. není opodstatněn, neboť odvolací soud posoudil věc po právní stránce správně, dospěv k úsudku, že žalobní nárok jest promlčen podle čl. 386 obch. zák. Že jde o ztrátu zboží, dovolatel sám připouští. Dovolatel se ovšem domáhá na žalovaném náhrady škody z toho důvodu, že jednal proti rozkazu, nezaslav zboží na udanou mu adresu, avšak právě tento poklesek měl v zápětí ztrátu zboží a proto třeba použití čl. 386 obch. zák., podle něhož se promlčují žaloby proti zasílateli z důvodu, že se zboží ztratilo, v jednom roce. Rozhodnutí, jichž se dovolatel dovolává, nedopadají na tento případ, neboť jejich základem jest jiný skutkový děj, že zasílatel neprovedl řádně odesílatelův příkaz, aby zboží pojistil (rozhodnutí sb. n. s. čis. 3680), že zasílatel neuplatňoval proti pojišťovně včas nároky z pojišťovací smlouvy (rozhodnutí sb. n. s. čis. 3929), že se zasílatel nesúčastnil zjišťování škody na zboží (rozh. n. s. sb. čis. 3933) a že vydal zboží proti zaplacení polských marek místo Kč (rozh. sb. n. s. čis. 4490).

Čís. 8322.

Ochrana nájemců (zákon ze dne 26. března 1925, čis. 48 sb. z. a n.).

Jde o »řádné pokračování ve stavbě« ve smyslu § 1 (2) čis. 9 zák., odchýlil-li se sice pronajímatel od plánu, ale neporušil předpoklad, že výsledná stavba přinese pro bytové potřeby větší užitek než stavba stará.

(Rozh. ze dne 21. září 1928, Rv I 290/28.)

Pravoplatným soudním usnesením byla povolena výpověď nájemní smlouvy ze žalobcova bytu v domě žalované z důvodů § 1 (2) čis. 9 zák. čis. 85/24 sb. z. a n. a bylo zároveň v usnesení tom vysloveno, že, nepočne-li vypovídající strana, nyní žalovaná, se stavbou, povolenou výměrem stavebního úřadu do tří měsíců od odevzdání jí bytu vypovídající stranou a nebude-li ve stavbě té nepřetržitě pokračovati, bude povinna vypovídané straně, nyní žalobci pronajmouti týž byt, zaplatiti stěhovací útraty a nahraditi jinou škodu. Žalobce, tvrdě, že žalovaná strana nedostála podmínkám, ježto odchýlila se při stavbě a nástavbě od povolení stavebního úřadu a nedala nové stropy a stropní trámy, dále že nepokračovala nepřetržitě ve stavbě, ačkoliv jí to bylo možno, domáhal se na žalované žalobou, by mu jeho dřívější byt se zahradou znovu pronajala a jako nájemníku k užívání znovu odevzdala. **P r o c e s n í s o u d** p r v é s t o l i c e žalobu zamítl, o d v o l a c í s o u d uznal podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d obnovil rozsudek prvního soudu.